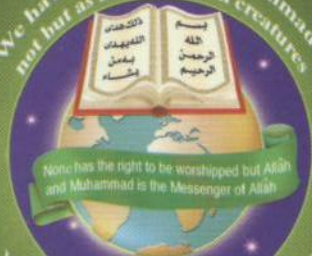
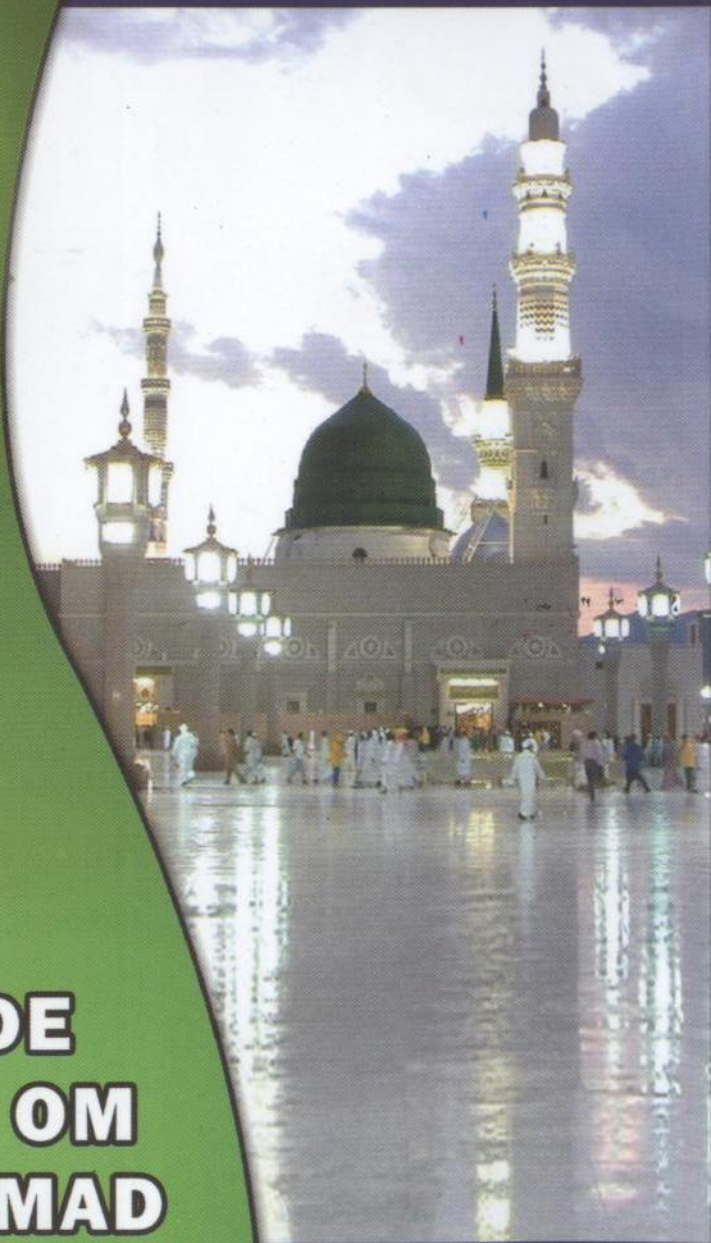

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
In the Name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful

We have sent you (O Muhammad)
not but as a mercy for all creatures

Say (O Muhammad) : O Mankind !
Verily, I am sent to you all as the Messenger of Allah

**VAD DE
SÄGER OM
MUHAMMAD**

VAD DE SÄGER OM MUHAMMAD

"Varje gång profeten Muhammad nämns, skall muslimerna be om Allahs välsignelser över honom. Vi ber därför läsaren att göra detta då profeten nämns i boken."

I ALLAHS, DEN BARMHÄRTIGE FÖRBARMENS NAMN

VAD DE SÄGER OM MUHAMMAD

Under korstågens århundraden uppfanns allt slags förtal mot profeten Muhammad, men i och med inträdandet av den moderna tidsåldern, präglad av religiös tolerans och tankefrihet, har det skett en stor förändring när det gäller västerländska författares beskrivningar av hans liv och karaktär. De åsikter som uttryckts av några icke-muslimska forskare beträffande profeten Muhammad och som skall redovisas i slutet av denna text utgör exempel på dessa nya idéer.

Men västerlandet måste ta ytterligare ett steg framåt för att ta reda på vem Muhammad verkligen var, d. v. s. att han var Guds sanne och siste profet för hela mänskligheten. Trots all sin objektivitet och upplysning har västerlandet inte gjort något uppriktigt försök att förstå Muhammads profetkall. Det är märkligt att man ägnar honom väldiga hyllningar för hans integritet och prestationer, medan man samtidigt uttryckligen eller underförstått förnekar att han var Guds profet. Det är här det krävs en rannsaking av hjärtan och en omprövning av den s. k. objektiviteten. Följande obestridliga fakta från Muhammads liv har framlagts för att hjälpa människor att komma fram till en opartisk, logisk och objektiv bedömning beträffande hans profetkall.

Fram till fyrtio års ålder var Muhammad inte känd som statsman, predikant eller vältalare. Man hörde honom aldrig diskutera metafysik, etik, lag, politik, ekonomi eller sociologi. Det rådde inget tvivel om att han hade en fulländad karaktär, ett

charmerande sätt och att han var mycket kultiverad, men ändå fanns det inte något så frapperande och radikalt hos honom, att folk skulle kunna vänta sig något verkligt revolutionärt av honom i framtiden. Då han kom ut från grottan (på berget Hira) med ett nytt budskap, hade han emellertid blivit fullständigt förändrad. Är det möjligt för en person med ovannämnda egenskaper att plötsligt bli "en bedragare", påstå sig vara Guds profet och därigenom utsätta sig för hela sitt folks vrede? Man skulle kunna fråga: av vilken anledning utstod han alla dessa svårigheter? Hans folk erbjöd sig att acceptera honom som sin kung och lägga landets alla rikedomar för hans fötter, om han bara ville upphöra med att predika sin religion. Men han valde att tillbakavisa deras frestande erbjudanden och fortsatte att predika sin religion, ensam gentemot alla slags förolämpningar, sociala bojkotter och t.o.m. fysiska övergrepp från sitt folks sida.

Var det inte Guds stöd och hans egen fasta vilja att sprida det gudomliga budskapet samt hans djuprotade tro att islam slutligen skulle framträda som mänsklighetens enda levnadssätt, som gjorde att han kunde stå fast som en klippa gentemot all opposition och alla sammansvärjningar för att oskadliggöra honom? Om han hade kommit för att konkurrera med judarna och de kristna, varför skulle han då göra tron på Moses och Jesus Kristus samt Guds övriga profeter till en grundläggande lärosats i sin religion - en lärosats som det var nödvändigt att acceptera för att bli muslim.

Han var en olärd man och hade levt ett lugnt och normalt liv under fyrtio år, men då han började predika sitt budskap förundrade och förhåxade han hela Arabien genom sin magnifika talkonst. Är inte detta ett obestridligt bevis för hans profetkall? Hans vältalighet var ju så fulländad att ingen av de arabiska

poeterna eller predikanterna kunde pretera dess like. Och hur skulle han ha kunnat uttala de sanningar av vetenskaplig natur som Koranen innehåller om han inte hade varit en profet? Ingen vanlig människa kunde ju känna till dem vid denna tid.

Och sist men inte minst: varför fortsatte han att leva ett mödosamt liv även sedan han vunnit makt och auktoritet? Tänk på vad han yttrade då han var på väg att dö: "Vi profeter har inga arvingar. Vad helst vi efterlämnar skall gå till välgörenhet."

Muhammad är i själva verket den siste av de profeter som Gud i olika tidevarv sändt till olika länder sedan mänsklighetens begynnelse på denna jord.

"Om storslagna föresatser, ringa medel och häpnadsväckande resultat är det mänskliga geniets tre kännetecken, vem skulle då våga jämföra någon stor man i den moderna historien med Muhammad? Världshistoriens mest berömda män skapade bara vapen, lagar och imperier. Om de överhuvudtaget grundade något, så var det materiell makt, som dessutom ofta föll i bitar inför deras ögon.

Denne man satte inte bara arméer, lagstiftningar, imperier, folk och dynastier i rörelse, utan även miljontals människor i en tredjedel av den då bebodda världen. Dessutom flyttade han på altare, gudar, religioner, idéer, trosuppfattningar och själar hans skonsamhet i segerns stund, hans ambition som var helt tillägnad en idé och på intet sätt strävade efter imperium, hans ändlösa böner, hans mystiska samtal med Gud, hans död och hans triumf efter döden, allt detta visar att det inte var fråga om något bedrägeri utan om en fast övertygelse som gav honom kraft att upprätta en dogm. Denna dogm var tvåfaldig: Guds enhet och Guds okroppslighet, den förra berättar vad Gud är

och den senare vad Gud inte är; den ena störtar de falska gudarna med svärdet och den andra inleder en idé med orden.

Filosof, vältalare, apostel, lagstiftare, segrare över idéer, upprättare av nationella dogmer och av en kult utan bilder, grundare av tjugo jordiska imperier och av ett andligt imperium, detta är Muhammad. Vad beträffar måttstocken med vilken mänsklig storhet mätas, kan vi mycket väl ställa frågan om det funnits någon större man än han.

Lamartine, *Historie de la Turquie*, Paris 1854

Vol. II sid 276-277

"Det är inte utbredningen utan beständigheten i denna religion som förtjänar vår beundran; samma rena och perfekta intryck som han ingraverade i Mekka och Medina har efter tolv sekel bevarats av Koranens indiska, afrikanska och turkiska proselyter. Muhamma-danerna har enigt motstått frestelsen att reducera objektet för sin tro och dyrkan till människans sinnliga nivå." Jag tror på En Gud och Muhammad är Guds apostel" är islams enkla och oföränderliga bekännelse. Gudomens andliga bild har aldrig degraderats av någon synlig idol, profetens utmärkelser har aldrig passerat gränsen för mänsklig dygd, och hans föreskrifter har hållit lärjungarnas tacksamhet inom ramen för förnuft och religion."

Edward Gibbon och Simon Ocklay.

History of the Saracin Empire. London 1870, sid 54

"Han var kejsare och påve i en person, men han var påve utan påvens pretentioner och kejsare utan kejsarens legioner: utan någon stående armé, utan livvakt, utan palats och utan någon fixerad inkomst. Om en man någonsin hade rätt att säga att han härskade med gudomlig rätt, så var det Muhammad, ty han hade makten utan dess instrument och dess stöd."

Besworth Smith, Mohammad och Mohammadanism,
London 1874, sid 92

" Det är omöjligt för någon som studerar den store arabiske profetens liv och karaktär och som känner till hur han undervisade och hur han levde att känna någonting annat än vördnad för denna mäktiga personlighet, som var en av den Högstes stora budbärare. Och fastän jag här kommer att säga saker som säkert många av er känner till, så upplever jag själv när jag på nytt läser om dem en ny våg av beundran och en ny känsla av vördnad för denne store arabiske lärare."

Annie Besant, The Life and Teachings of Muhammad
Madras 1932, sid 4.

" Hans villighet att utstå förföljelser för sin religiösa tro, den högstående moraliska karaktären hos de människor som trodde på honom och såg upp till honom som sin ledare samt storslagenheten i hans livsverk-allt talar för hans fundamentala integritet. Antagandet att Muhammad var en bedragare framställer fler problem än det löser. Dessutom är ingen av världshistoriens stora personligheter så föga uppskattad i västerlandet som Muhammad."

W. Montgomery, Muhammad at Mecca, Oxford, 1953, sid 52

" Muhammad, den inspirerade mannen som grundade islam, föddes omkring 570 e.kr. i en arabisk stam som dyrkade avgudar. Eftersom han fötts faderlös visade han under hela sitt liv stor medkänsla för de fattiga och behövande, änkorna och de faderlösa, slaverna och de förtryckta. Vid tjugoo års ålder var han redan en framgångsrik köpman och blev snart ledare för en fömögen änkas kamelkaravaner. Vid tjugofem års ålder blev han föreslagen äktenskap av sin arbetsgivare som insett hans goda egenskaper. Trots att hon var femton år äldre gifte han sig

med henne, och så länge hon levde förblev han en hängiven make. I likhet med nästan varje stor profet före honom kände sig Muhammad skygg då han uppmanades att tjäna som förmedlare av Guds ord. Men ängeln befalld: "Läs."

Så vitt man vet kunde Muhammad varken läsa eller skriva, men han började diktera dessa inspirerade ord som snart skulle revolutionera en stor del av jorden: "Det finns bara en Gud."

I allting var Muhammad mycket praktisk. När hans älskade son Ibrahim dog inträffade en solförmörkelse och rykten uppstod snart om Guds personliga deltagande i sorgen. På detta påstås Muhammad ha svarat: "En solförmörkelse är ett naturfenomen. Det är gälet att blanda ihop något sådant med en människas död eller födelse."

Vid Muhammads egen död gjordes ett försök att upphöja honom till gud, men den man som skulle komma att bli hans administrative efterträdare satte stopp för hysterin med ett av de noblaste talen i religionernas historia: "Om det finns några bland er som dyrkade Muhammad, så är han död. Men om det är Gud som ni dyrkade, så lever han evinnerligen."

James A. Michener: "Islam: The Misunderstood Religion" i the Reader's Digest (Amerkanska utgåvan), maj 1955, sid 68-70

"Mitt val av Muhammad till ledare på listan över världens mest inflytelserika personer kanske förvånar en del läsare och ifrågasätts av andra, men han var den enda människan i historien som var ytterst framgångsrik både på den religiösa och på den världsliga nivån."

Michael H. Hart, The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History, New York: Hart Publishing Company 1978, sid. 33.

Ytterligare läsning om Islam:

Hamuda Abdulati: Islam in Focus.

IIF: Islam Vår Tro

Maudoudi: Islams principer.

Maurice Bucaille: The Bible, The Quran and Science.

Suzane Haneef: What Everyone Should Know About Islam
And The Muslims.